ΤΑΡΑΣ ΣΣΕΒΤΖΕΝΚΟ

ΚΟΜΠΖΑΡ

ΣΙΛΟΓΙ ΕΡΓΟΝ

χερογραφι εκδοσι
στιν ελινικι γλοσα
(διαλεκτο μαριυπολις)

ΖΖΝΤΑΝΟΒ
1964

ТАРАС ШЕВЧЕНКО

КОБЗАР

ВИБРАНІ ТВОРИ

РУКОПИСНЕ ВИДАННЯ
ГРЕЦЬКОЮ МОВОЮ
(МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДІАЛЕКТ)

ЖДАНОВ

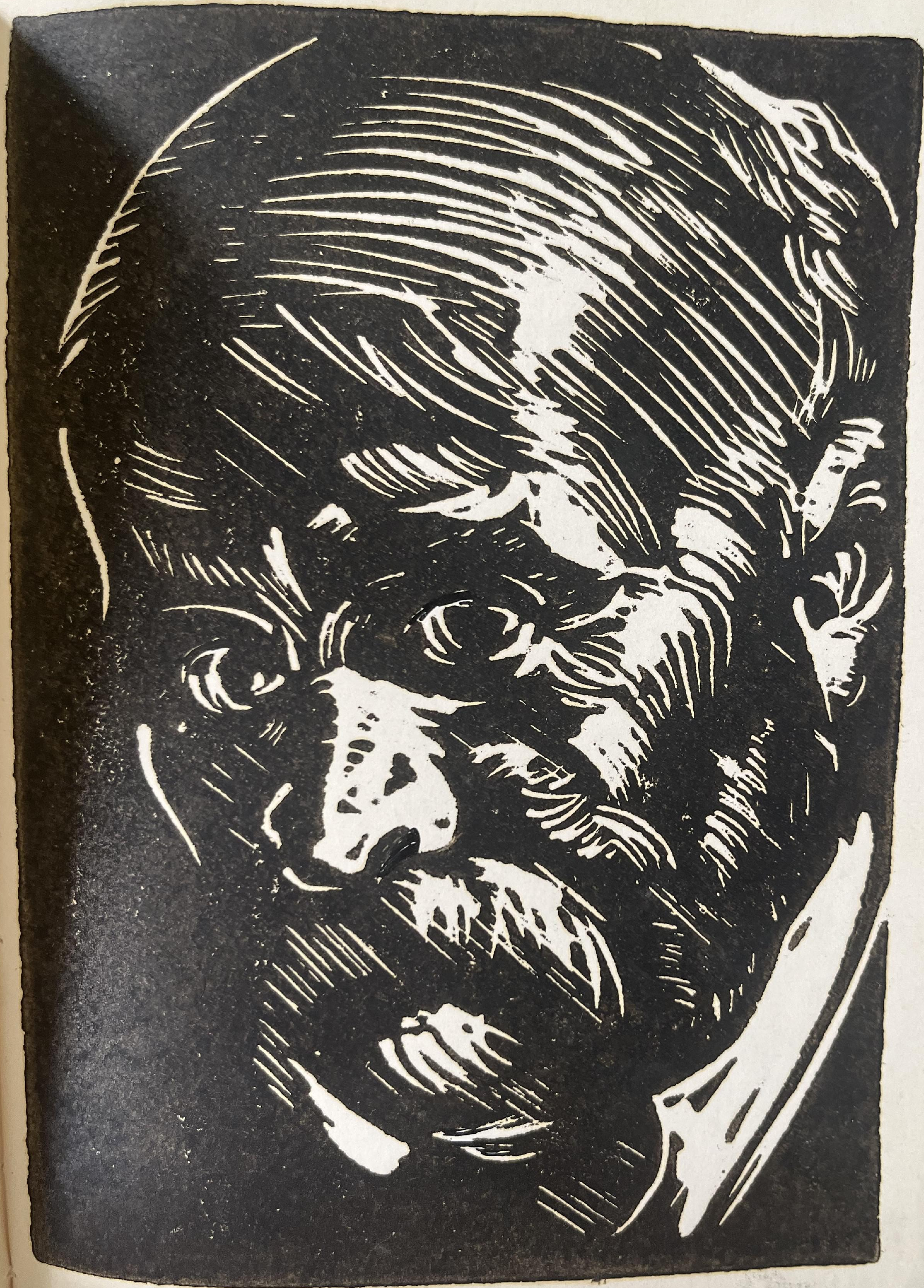
1964

Κε ατότ ς'ταιφά κενύριν,
Ολ' ντα νίςςυνε ςόια.
Μι ζημυνάτ να με ανκέβιτ,
Ντα καλά τα λόια.

Τ. Σσεβτζένκο

І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом.

Т. Шевченко

Αντι προλογο.

Τόρα όλος ο κόσμος γιορτάζι 150 επέτιο απ'τιν ιμέρα πυ γενιθίκε ο μεγαλοφίτις υκρανι-κος πιιτίς Τ. Γ. Σεβτζένκο.

Κ'εμις, σοβιετικί λογοτέχνες, με μεγάλι αγάπι, μ'όλι-μας τιν καρδιά προετιμάσαμε ένα σεμ-νο δόρο τυ μεγαλίτερυ πιι-τι — χερόγραφο „Κομπζάρ", μεταφ-ρασμένα στιν ελινικί γλοσα. (Διά-λεκτο Μαριύπολις).

Τα μεγαλόπρεπα διμιυργικά έργα τυ Τ. Σεβτζένκο ίνε με-ταφρασμένα στις γλόσες τυ κόσμυ κε τον λαόν τυ ΕΣΣΔ.

Σ'αφτό το κσεχιλισμένο το ποτά-

με τυ αθάνατυ πίσι τυ Σσεβ-
τσένκο ας γίνετε τόρα ένα
μικρό ρίακι δικά-μας μεταφρα-
σι — μικρό „Κομπζάρ" στι γλό-
σα τον έλινον τυ Ντονμπάς.

Τις ικονογραφίες στο χερό-
γραφο „Κομπζάρ" τις έκανε ο
ζογράφος Λ. Κυζμινκόφ.

Το σίλογο ίνε γραμένο στιν
ελινικί φονετικί ορθογραφία,
πυ ίνγε παρμένι με τιν απόφα-
σι τυ Λ.Ε.Δ. (Λαικός Επιτροπός
Διαφότισι) ΡΣΟΣΔ (Ροσικί Σο-
βιετικί Ομοσπονδιακί Σοσιαλιστικί Διμοκρατία) απο 7/I-1926

Λεονίδας Κιριάκοφ
Αντόνις Σσαπυρμάς

Ζντανοβ,
1964.

Замість передмови.

Зараз все людство святкує 150-річчя з дня народження геніального українського поета Т. Г. Шевченка.

І ми, грецькі радянські літератори, з великою любов'ю, від усього серця підготували скромний подарунок великому поету – рукописний „Кобзар", перекладений на грецьку мову. (Маріупольський діалект).

Великі творіння Т. Г. Шевченка перекладені на мови богатьох народів світу і народів СРСР. В цю повноводну

році безсмертної шевченківської поезії хай увіллється й струмок наших перекладів — маленький „Кобзар" на мові греків Донбасу.

Рукописний „Кобзар" ілюстрований ліногравюрами художника Л. Кузьмінкова.

Збірка написана на грецькій фонетичній орфографії, яка прийнята постановою НКО РРФСР від 7/I - 1926 року.

Леонід Кір'яков
Антон Шапурма

Жданов
1964 р.

Комдзар.

" "
"

Ντυβλέβ, γυννιά τυ Ντνέπρ ναμλίδυν,
Χυλτζάρυν άνεμυς σσυρίζ.
Γναζ τα ντές το αγλίδυα,
Πσιλά τυ κίμα κυνανίζ.

Το τν' όρα φένκυς μλανιάρκυς,
Αβλάιβιν πάχ τα σικιφίς.
Ταρίς, Χαίχ το πλέβ νκινιάρκα:
Για πάνν βλέν, για κυλγκμπάζ.

Δεν χύλζαν κόμα τα λυχτόρια,
Δεν ίκυνς 'χ πδίνα λαχαρντές,
Τεκ νίχτας πλία βύλζαν λόρια,
Κε σσαχιρλάιβαν τα σιλβές.

(Πετερμπούργ 1837)

" " "

Νύνζματαμ σις, νύνζματαμ σις,
Πίυρις μωημαλίδικα!
Πας χαρτί ωος γραδαρίστετ
Δις χασιβετλίδικα!

Πος σας άνεμυς γιαν ωύχνα
Δεν σας νταγατράισιν;
Στα μυρυθές κανά μωηλιά σας
Πος τευμέλ δεν χάσιν;

Νύνζματαμ σις, νύνζματαμ σις,
Τα μυράμ τα βλυεμένα!
Το μεγάλνα σας κε τόρα,
Πυ να ωάιτ 'χτι μένα;

Στ' Ουρανία σις ωρατέτε,
Στ' Ουρανία στ' μάναμ!

Το αδό' ας' κσενιτία,
Εν γραφίμ να χάνυμ'!

Βρίssκετ κs ακί καρδία,
Ίsυ sαιγαλίδυν.
Βρίssκετ, μθέλτιμ, κε αλίδα,
Ζίsμυ θα ναμλίδυν.

Γιαν δαφτύs τα μκρά sι ντράτα,
Δικόμ τ' Vκρανία!
Γ' αρφανύτsκαμ sι ανκάλτα,
Dόsτα λαλαssία!

(Σ-Πετερμθύργ 1839)

Κατερίνα

Τον Βαsίλι Αντρείβιτζ
Ζζυκόβsκι sε ανάμνισι
22 το Αϖρίλι 1838

I

'Ταϖιδέτ κυρίτζα 'ν θέλιτ,
Τευ 'ν μοsκάλs*) δεν χράssκιτ
Αφτί ίννε κsένο κόζμυs
Σαs 'τι ίτζ δεν νιάssκνι.
Ινκλινέβ κατλίγο ντάμαs-
Ρίssκιτ κε ϖιτάιsι.
Φιν κε ϖαι αs τ' Μοsκοβsτζίνα
Σι αδό' υγράιsιs...

---

*) Άιτs sτ' Υκρανία ίλιγαν sολντάτ-s
τυ τsαρικό sτρατό. Αδό λογο ϖαι ϖαs
τον ϖαγίτζ- οφιτsέρι.

Μαναχίς 'ν μϖιμένς εν ένα,
Μα κυρμένsα μάνας,
Ας ντυνιά τις σι νsτράισιν.
'Τι ϖα κέτι ντάμας.
Λίγυς ϖόνυ ϖτεβ καρδίας,
Ατυ κsέρς 'χτυ τί εν.
Τι έss-s ϖέsυς δεν ντρανύντυ,
Λέγνι - έss κυνία!
Φαϖιθέτ κυρίτζα 'ν θέλιτ,
Τεκ 'ν μοsκάλς δεν χράssκιτ.
Αφτί ίννε κsένο κόζμος,
Σας 'τι ίτζ δεν νιάssκνι.

Νε τυν τατάτς κε νε τ'μάνατς
Δεν φυρίθιν καμία,
Τι αγάϖσιν τον μοsκάλι
Ντυ όλυτς ν' καρδία.
Δινατά αγάϖσιν τόνα,
Ας μϖαχτζά χατνάιβαν,
Ος να ντου μϖιλιά αϖάνυτς

Όsωυ να υγράιβιν. 18

Μάνατs χλ'ιз να φάι βραδνέssυ,
Κάτια δεν φυνυράτι:
Πυ ssινυλέβ αντυν μοsυάλι
Αυί ωεφτ υεμάτι.
Πυλά νήτιs ντυ αγάω τι
Πλήμsτα φίλsιν μάτια.
Οs να δάινιν ναμ ωεs τ'χόρα
Άsτзίμυ ωαs ν'Κάτια.
Τι ιρέβνι αs зντιssέυsνι,
Κόзμυs sμάτs με λόριατs.
Αγαωάτυν τι δεν νίз-τυ
Οτ δα δί τι зόρια.
Ίρταν – έsυsαν χαωάρια
Στυ ντυνύss ωαλ χλίзνι.
Δάιν αs ν'Γύρτsια μοsυάλιs,
Ν'Κάτια ολ βιγλίзνι.
Αs βιγλίзνι, 's χαχαrsτύνι,
Τόνα τι δα φλάυs-ωα,
Στο αγάωs αν ssέρις ντάματ

Εν ισάθ να κλάθs-θα.
Ussαντράισιν τιν μοσκάλις,
Ντι φσαλίs τα μάτιατ,
Θα γιρίs τοs κυsυθίsα
Κε ατότες Κάτια.
Θα νιστί διιότ γινέκα,
Πίκρᾰ θα ζμυνά τι,
Κε τυ λέγκι κόζμυς τόρα
Τι δέν τυ φυκράτι.
Δινατά 'τι δεν τυssνέφκιτ,
Τεκ τα δάκρις ρέγκι.
Οτ τραγόιδα τα κυρίτζα
Λίγυs τίνα λέγκι.
Δινατά 'τι δέν τυssνέφκιτ,
Φλάι αντα sκυτνίζι
Κλιγκυμένsα ντα τsιμθέρκις
Πάι να νταλτραίζι
Ντυssμάν τίνα μι ντρανύνε,
Δον sτυ θιγαδίτs τε,
Ιχλαέβ sμα sτο ντέα,

Τραγυδά „ Ού, Τρυιψ".
Τραγυδά ιαρδίας ιόωσμυ,
Αιτς, τζαχ ιλέ ν' ιαλίνα.
Vusvωisa γίρsιν, ssέριτ
Κανίs τ' ίδιν 'τίνα.
Διrατά τι δεν τυssrέφιιτ,
Βαθέα δεν rίζ τι.
Ντυ ιεννύριυ τυ τζαμωάρι,
Χτυ γιαλί βιγλίζ τι.
Βιγλίζ Κάτια, βιγλίζ Κάτια,
Πέρασιν μsο χρόνυ.
Πssιρsαν ωόνsανε τα μέsατs,
Ντόιαν ωάννυτs ωόνια.
Βάρνιν Κάτια, βάρνιν Κάτια,
Ζόρλαν ωερ ανάsα...
Κε ανέφτιν... ωίsυ s ιόχα
Ντυ μιρό ζαβαλάρsα.
Τα γιrέιιs ιγλυντύρια
Τ' μάνατs γραδαρίζνε,
„Κυτυρύ τι ωεφτrι sωίτ sαs

Μοsκάλ ντα γιρίζνε.
Τυ κυρίτsας εν χανία,
Κε τεν μαναχίτs-ϖα.
Αχτα τόϖα ϖίsυs 'ν κόχα,
Τι νsτραΐβ ϖιδίτs-ϖα.
Ίφεριν κνϖέλ ϖας τ'γύλας
Πρέϖνα sι τιν μάϑsιs..."
Να sas τφλοίsιν κνλυντράβιs,
Κακό να ηγράisιτ
Γιαν τα τίνα, χτον μοsκάλι
Τιs κνϖέλ νsτραιsιν!

Τυ χαρντάssμ, sτasέra, Κάτια
Ίρτιν άτχυ όρα!
Πυ ϑα ϖάis κε ϑα sταδίs sι
Ντ' αρφανό ατόρα;
Τ'εν κανίs να ϖαργυρίφκιs
Πέμνιs μέsα sτ'sτράτα!
Ίνταν κsεν sτι sένα τόρα
Εμ μάνas, εμ τάτas!

Πας τυ μϑδάρ sικόθιν Κάτια,
Τυ γιαλί ανίζτυ,
Ἱι ντρανά ϑες τ' μιsαρέα
Κε τυ μκρότς-ϑα κνίζτυ.
Ἱι βιγλίζ κε φλάι να ἐρτ-τος
Να ιρίς έss όρζμυ;!...
Ἱι να κλάϑς ϑα δάιν s μϑαχτζά-τιν
Μα βιγλίζνι κόζμυς.
Βασιλέβι ίλιυς – Κάτια
Πες μϑαχτζά χατνέβι,
Πας τα ssέρατς αντυ μκρό-ϑα
Κατ βιγλίζ, ανκέβι:
„Αϑ αδό' γο τόνα βέλγζα,
Αδό' ίχαμ λόγο.
Όβα 'κι, ακί... ατόρα
Πέσυμ κέτι φλόγα!"

Τα μϑαχτζάιδα τζιτζακιάsαν,
Πάτυς ϑαλ ανέβιν

Τίγλα κζένιssκινε ϖάντα,
Κάτια ϖάλις κζέβιν.
Κζέβιν, τεκ λίγυς τραγόιδα,
Γ'εν τίγλα καμία,
Τον μοsκάλι ντα τον φίλαιν
Ντυ όλυτς 'ν καρδία.
Γυssνιμένsα, καταρόν τι
Τυ ινίθιν τν' όρα.
Α τα μάντρις κυλυντύρια
Γιόμυsαρι τι χόρα.
Βγάλνι ϖάνυτς τι ιρέβνι
Τι ϖυρί να κάμ τι;
Ν' ίτυν sμάτς αγαϖιμένυτς
Θα ίssιν αρχά τι.
Εν μαυρά αγαϖιμένυτς,
Τι αυνί, τι κsέρ το,
Οτ αν Κάτια χαχανίssυνι,
Τίγλα Κάτια κλέ δο.
Μϖέλτιμ εν τος sυντυμένος
Χτυ Ντυνάι αϖίsυ,

Μωέλτιμ δάιν ας τ' Μοsκοβstζίνα
Άλυ ανκαλίζ τος!
Τ' εν μοsκάλις sυντυμένος,
Εν ζυτανός, αντ ν' ίγια...
Πυ θα έβρ τος τίτκα μάτια
Τίτκα μάβρα φρίδα;
Πες τυ όλυ τ' βασιλίυ
Στ' Μοsκοβsτζίνα λόρια
Τι βρίssυs ωδίνα ωα γιαν Κάτια,
Μα υγράισιν ζόρια!..
Μάνατs δόικιντιν μυρφιάδις:
Φρίδα, ωλυμsτά μάτια,
Μα βαχτλίδκυ τι δεν ωόρsιν,
Να δοκ ζίsμυ ν' Κάτια.
Λίγυs βάχτ αν έss-s μυρφιάδα
Πυρί να έss 'τμί το;
Σαν τζιτζάκ το κέτυ ίλινs
Άνιμυs κρεμίζτο.
Κλάωsι
κλάωsι κυρασεά,

Σι βαχτsιζα ισι!
Μοsuάλ χτ' άλα, άβλάχ sτράτις
Ίρsαν νυsνωισα.

II

Κάθιτ τάτατs sτυ τραπέζι,
Τυ φτιάλτ ιρμαζμένυ.
Τ'εss ιssτάχ να δι ιανίνα
Άλιαχ 'νανιαζμένυs.
Σματ θα ιάθιτι, ιυρμέrsα,
Κατερίνας μάνα,
Πεs τα δάιρις φυριυμένsα,
Λέι ν' ιόρτs λόγια-γάνιs:
„Κάτsμυ τιssιs τυ ιυρίτsιμ,
Τ'αγάθs θυ εν τόρα;
Πυιυρssάρ, γαμπρόs θυ ίννε;
Πέτυ ένα γόρα;
Αs τ' Μοsιόβsτzινα τι ίννε!
Πρατ χαντράι ατόνα,
Οτ έss-s μάνα sιτυν ιόζμυ

Μι τυ λές, ντρα μόνη.
Δαβυχκό ινίδις χρόνν,
Τυ κυρίτsμ sτι μένα,
Άντυ ίκsιρα το τν' όρα,
ϑα sι φύρκsα sένα.
As sι σφίριν 'τότι δράκυς,
Παχ τυκόμ τ'υ ~~φτιάλι~~ κεφάλι!
Τυ κυρίτsιμ, τυ κυρίτsιμ,
Τι να sι σθυ τιάλυ!;
Γιαν τυ σλίτs, γιαν τζακτζακνίτζα
Το sένα νsτράιsα.
Πας τυ φτιάλμ... Βάι τυ κυρίτsιμ,
Πό's sι αχμαχλάιsις;
Πράτ κι έβρι ν' σθιράs sι,
Πρατ as τ' Μοsκοβsτζίνα!
Το τα ίλιγα δεν φκρίθις
Φκρίθ ατόρα 'τίνα.
Πράτ κι έβρι ν' σθιράs sι,
Ζίsι s κsενιτιά.
As έss-s βάχτ κε νυsυσιsα
Μι γκρίζ-s καμία,..

Μι γιρίζ-ς σι νυσνθίσα,
Άχτα τζόλια κσένα...
Άμα τις θα κλάψς αϖθάνυμ
Το άντα ϖυθένυ;
Τις θα λέ ντα δαίρις ϖθάνυμ
Λόγια καρδακύτσκα;
Τις θα έρτ ϖας τυ μυρμόριμ
Να φιτέϖς δεντρύτσκυ;
Τις θα έρτ να λιμυννέβμι
Τοτ λίγυς τα σένα;
Τυ κυρίτσιμ, τυ κυρίτσκιμ
Τυ αγαϖιμένυμ!
Πρατ χτι μας... θεγός σ'εν ντάμας!"
Μάνατς τρεμ σαν φίλυ.
Ιϖιν άιτς κε ϖέλσιν κάτυ
Κόϖιν κυμάτ κσίλυ.
„Τι φλάις 'κόμα, ανγκλαμάζυν;—
Κυμαλάικσιν τάτατς,
Κάτια έγλαϖσινι άγρα
Έμϖντ ϖέλσιν κάτυ:

„- Σχόρα με τυνόμ τατίτσα,
Τι εν τυ υγράισα!
Σχόρα με τυνόμ κι τένα,
Κσχάσα ... αχμαχλάισα!"
„- Ας κι χιέθς θερός κε κόσμυς,
Σένα τυ χαμένν!
Βαλ στραβρό κε ωρατ'χτι μάς σι,
Εν λαφρό στι μένα!

Κάτια κιόθιν, κσεν αθ θέσυ
Ίθιν: „φίνυμ ίγια."
Πέμναν δι-τιν, τάτατς, μάνατς
Ντυ βαρί ν' καρδία.
Κάτια δαίν γυρύχ σιμθαχτζά-τιν
Πίριν χόμα γύτσκυν.
Ντίχκισιν έδικιντυ στ' γύλατς
Ντάμα, ντυ σταβρότσκυτς.
Ίθιν αίτς'τι: „Τ' θα ιρίσυ!
Ν' θέλνι σμε κιντόσνι.
Σ' κσιντία, κσένν κόσμυς

Ας με ϖαραχόσνι,
Κε δαφτύμ τυ ϖίρα χόμα
Ας ϖες τοτ αϖάννμ!
Το θα λέ τυν κεσένν κόζμυ
Πος γο δάβα 'χτ' μάναμ...
Μι τυ λες εσί κανίνα
Πυ με ϖαραχόννι,
Μι ανκέβυνε τα στύιδαμ
Μι με καταρόννι.
Σι τι λές τυ... Τυ ϖιδίτσιμ
Θα ϖι ίμι μάνατ.
Ο, διγύτσκυμ! Το γγράισα
Πυ θα ϖάγυ ντάματι;
Θα φυρκστύ γο τυ ϖιδίτσιμ,
Χτυ τζζάϖ θα ραντίσυ.
Το τα κρύματας θα έχυ
Οτ σι αρφανίζυ,
Λίγυς τάτα!.."
Κζίν αχτ' χόρα
Κάτια κλινμένσα,

Τυ ϖιδίτs-s sτα ssέρατs φιίγντυ
Ντυ τζαμϖάρ ντλιγμένsα.
Κζεν αχτ' χόρα - ντράνκιν ϖίsυτs,
Πόνsινι ν' καρδία-τs,
Κι το τν' όρα τόσυ άγγυ,
Έβγαλιν λαλία.
Γιάν τ' κιλβέα χτ' χόρα όυsυ,
Στάθιν μέsα sτράτα.
Γιάντυ τζιχ ντα κιύτι ήλιυs
Γιάζζανι τα δάκρις τs.
Άχτα δάκρις ϖιρυμένsα
Φοs τα μάτιατs τ' έχνι
Φλα τυ μυρότs κε ανκαλίζτυ
Κε τα δάκρις ρέγνι.
Μα τυ νίϖιντs γιαν τ' χανία
Πίϖυτ-ϖα δεν κsέρι.
Άντα μυύτsκατ τα ssέριτζα
Βζί χαντρέβ να ϖέρι.
Ήλιυs κάτsιν sτυ κιρτ ϖίsυ,
Ύρανόs κυτίνκιν:

Τι φσυνιίχτιν κε τζζυνάισιν
Πιιμήλ ντα suvτίνsιν.
Πυλά λόγια κόμα στ' χόρα
Βγαλίssuαν αθάνντs...
Δεν τα ίusαν 'τα τα λόγια
Νε τάτατs, νε μάνατs...

Πας τυν θάτυ τ'ένα ντ'άλυ,
Κανί's θα δεν νιάssuιτ.
Τόνα δέντυν, τόνα φσάλντυν,
Τοs δαφτότ κριμάssuιτ...
Μα στυ τι, θιγός τυ ксέρι,
Βιλιάτ θλατί εν.
Δεν ess τόθυ να έρν μωδίνα
Αρφανόs τιs ίνε.
Ίνα δύι ρατλίχ, μιντάνια,
Όsυ θελ καρδία-τ,
Μα τυν άλυνα δυι τόθυ,
Κάνα μέτρ για δία.
Πυ τοθ' ίννε καλί κόσμυs

Καρδίαμ αν τίνα
Να ζης ίθελιν ντυ sάιμυ;
Δεν ίννε, δεν ίννε!..

. . . .

III

Νίχτας θλία χλίζνι-κλέγνι,
Άstρις φυsαρέβνι.
Λον τ' sτρατίτsα τα τζζυμωράνια,
Πέζνι, χαταλέβνι.
Καλί κόζμυs όλ θα κ' μόννε,
Κάθα ιs γανάχτσιν;
Ιs-χτ' χαρά, χτα θύρις-άλυs,
Γ' νίχτα s'όλs ανκάλsιν.
Σ'όλs-θα sτζόθασιν τ' sυντρία,
Γιαν τα θλίτζα ν' κλούsα.
Πυ εν Κάτια 'τύτυ τρ' όρα,
Πέsυ, γιόχsαμ όυsυ;
Γιόχsαμ μαθίνα θυαs διμάτια,
Αντυ μυρότs ιχλέβι,

Γιόxsαμ μωδίνα ωεστυ όρυς,
Λίυνs τιν αβλέβι;
Πύχθι βρέθιτ μάβρα μάτια,
Μι τα έss μανίs ωα.
Αs τα sάs μεμόνυ Κάτια,
Κέτι με μανίζ ωα!
Τι θα δί' με τι θα ωάθ ωα;
Φλάγυντιν φαρμάτια!
Θα δι ωίμρις, μsίνυ μόζμυ,
Κsίνα βιλιάτια:
Θα δι μρίν, ssόνια, μωράνια...
Τόνα θα τυν δί'τι;
Θα γνυρίs τοs ν Κατερίνα,
Ν τίνα έss ωιδί'τι;
Άντα τόνα 'τι θα ζμόrsιν,
Τυ ωέρασιν τ' γάνα:
Γιαν τ' αδρέφ θα τιν ανμάλsιν,
Γιαν χυρσυτsυν τ' μάνα...

Δα τυ δύμε δα τυ 'κύsυμ...,"
Άμα γο κανίνα.
As ρυτίsυ ϖύγιυ στράτα,
Παι as τ' Μosκοβsτζίνα.
Γ' αδρεφίτζαμ κsέρυ, κsέρυ,
Μακρά εν sτρατίν!
Ντα ανκέβυ τα τα sτράτις
Τζαχ ϖυνί καρδίαμ.
Γο ϖα μέτρισατα μία —
Έχυ να ανκέϖsυ!
Δα sas ίϖα γοτα ίδα,
Μα sιs τ'δα τα ϖsτέϖsιτ!
„Πsέμα λει τοs, sκυν ϖάρ χάρυs!
(Πίsυμ να τζυρέβνι),
Λέι κε ϖάί τοs μιsαμϖέτια,
Κόζμυs ϖα ϖιsτέβνι."
Δις τ'asλίτ λέιτ καλί κοζμυ,
Μ. ϖίκραμαs τ'έss αυρα.
Πι τυ Χραsτετ να τυ 'κύsιτ
Πι δα ϖυ ντυ δάκρυ.

Τι τυ χράστετ; κάθα ις θα
Πίκρις έss καρδίατ...
As τυ φίκυμ.. Ένα γόρα,
Δ τζαχέθsυ φυτία,
Κε s καθνίşυμε μαχόρκα,
Δθιτ μας να μι κιάssυκι,
Ρόματα γηνίχτα άγρα,
Μι μας ρυματιάχυκι!
Κάτυ ις s' χάθυν τα θίκρις!
Ν Κάτια ένα γόρα,
As ανκέθşυμ, θυ βαşλέβι,
Αν τυν γιότς ατόρα.

Λον τυ Ντνέθρ μακρά χτυ Κίεβ
Φανερόθαν βόιδα,
Λον τζυλί τυ sτράτα έρικι,
Τζυμάκι ντα τραγόιδα.
Παι λον sτράτα γινεκίτsα,
Φένιτ τυssκιμενsα.
Πις τυ κσέρι τι ανάντι έss,

Πως εν κλιυμένsα;
Τυ χαφτάντs αμϖαλιυμένν,
Αν ντυβρά στ' μαρεάτs,
Ντυ ταγιάχ, ντυ μυρο στα σσεράτs,
Παι, ϖατά βαρεά.
Τυ μυρότs στζόϖαsιντυ, στάδιν
Ρότsιν τζύμαυ ίνα:
„Ντζζάννμ, ϖέτ με, ϖύγιν στράτα
Παι ας τ' Μοsυοβsτζινα;"
Στ' Μοsυοβsτζίνα; Παί ατύτυ
Για sιs ϖυ βαsτάτε;"
Τζαχ στ' Μοsιβά. Κανά ϖιατάυ sιs
Φέριτ μι ας τ' στράτα!",
Πέρ τυ ζίτsιν κε τζαχ τρέμιτ:
Να ζιτίs εν γάνα!
Ζίτsιν 'τι sτυ μυρότs κέμονυ,
Μϖαρόχ εν 'τι μάνα!
Κλιυμένsα δαίν λον στράτα,
Στυ Μϖροβάρ sον Κάτια,
Κε sτυ μυρότs ντα το τυ ζίτsιν

Φόρασιν φαιμάτια.
Πυγά μέρες 'τι κυρμένσα,
Ρόταννν κε δαίνιν.
Πιας αβλόσπορτις σιχτά τι
Αν τυ μυρότς ιχλάιβιν.

. . . .

Μι ρυτάτ καjά κυρίτζα,
Το κανίς τι κσερτυ:
Άντα τφλόν δεγός κανίνα,
Πος 'τοτ κόζμυς σσέρντυ...
Κόζμυς γιέρνι ζαν βιφία,
Άντα φσα αέρα.
Γ'αρφανό βιγλίζτυ ίλιυς,
Θεν τυ δύι αθέρα.
Αν θα ίχαν κόζμυς δίνα,
Τυν ίλιν θα φσάλσαν,
Μι τα στεγύννναvε ίλιυς
Αρφανύ τα δάκρις.
Ας τυ τι κεμόνο σίκρις,

Σι τραβάς, κυρμένσα;
Τι sas έκαμιν, τι θέλιτ
Γιάλυ αχ ν' καιμένσα;
Να μανυρές; Διιόμ ν' καρδίτσα!
Φσόνκα σι τα μάτιας!
Μι ντρανύν τα δάκρις-s κόσμυς,
Νταγιάνιωσι, Κάτια!
Μι χαν φρόσοσυς τ' μυρφιάδατ,
Μι σωάννι τα ssίλιας
Νιφτ ντα δάκρις φες τυ όρυς
Οs να σιύτι ίλιυς.
Γ'θα σι δυν άιτς, τ'θα ελάsνι
Σένα 'τι καμία.
Κε τα δάκρις οs φυ ρέγνι
Ναφέχκιτ καρδίας.
. . . .

Πυ εν τόρα Κάτια;
Πες κανύνς αβλί φαλ τ'μάτι,
Τυν φιρνό σιύτε

Πάλις ςϖδάζ ας τ' Μοσκοβςτζίνα.
Τι ντρανάς! Χιμός α ίρτεν,
Μϖράνς μϖραέβ κε ζντβάζ τα ςςόνια,
Κάτια ϖάι, κυρμένσα
Άντα λάϖτις. Θέμν, θέμν!
Φτινά φυριμένσα!
Κάτια ϖάι ϖατά βαρέα,
Κόμα Ess ϖιςτία...
Φάναν έρικνε μοσκάλι...
Λαχτάρίζ καρδίατς...
Καταλαικςιν, κζεν Χαρςςύτιν,
Πςςipςεν ρότςιν ίνα
„Τ' ίδιτς ςις τυκόμ τον Βάνια;"
Λέγυν 'τι: „Γιόχ, τ' ίδαμ".
Μοσκάλ ϖςςipςαν Χαχανςςυκε,
Χυραταλαέβνι:
„Οι, γυκέκα! Οι, τακάμας!
Παντύ ϖα μϖαζέβνι!"
Πας μοσκάλις βελκςιν Κάτια:
„Γυτ-ϖα κόζμυς ίνκε!"
"

„Μι μανιυραέβς τυνιόμ τ'αρίσυν,
Γι δα έν ας ίνε!
Σ'σθάλυ τιάλυ, αιτς γο σθίνα
Μιθέλτιμ ιρύλυ σθάνυτ
Δύλυ σ'ένα τυνιόμ τ' ένα,
Δαφτίμ να σθυδάνυ."

Μθράνς σσυρίζ νιυβλέβ υιsυίνυα,
Σsον μυθραέβ – ιμλόντυ.
Στέυιτ Κάτια, βιλλίζ, λόριατς
Μανιυραέβ – τι μλόντυ.
Μθρανς τιντζλάισιυι υατλίλυ,
Μα τιυμίλ τι sτάδιν.
Γι δα έμλασθσιυι τιάλυ,
Μα τεss δάυρις – σθsτάδιν.
Βέλμσιν Κάτια σθαs τυ νιάθιντς,
Γο χτα δάυριsτς σsλόδιν,
Γο υυτίνσιν sαν λλυύδι,
Στ' ανυαλέατς μλόδιν.
Χαμνυέλασιυι Κάτια,

Φσόνκσινι τα δαίμριστs.
Σόμα s' καρδιάτs βγαν απεξύντs
Πίκρα, λίγκς άκρα.
Ντράνsιν λόριατs-όρυs φένιτ
Χτα μακρά-μαυρίζι.
Πέs τυ όρυs σμα στο στράτα,
Λάjιμ σάιτ ασπρίζι.
„Άντα, μπέjτιμ, καjί κόσμυs
Πέρνι μαs απεξυ.
Μα 'ντι 'νίκσνι 'τι τα πόρτιs,
Όκσυ πάj δα πεξυμ.
Δα τμιδύμε πάjι όκσυ,
Μπδίνα τυ, καιδί-μυ.
Πυ δα τμάσι σι ατότε,
Το ντα τ' δα να ίμε;
Άντα ssυjία, τυ πεδι-μυ,
Αγαπιό, δεν χάνιs!
Τα χυjτζάρκα εν κε δαίκι,
Μα δεν λέγυν πάννυs
Δεν δα πύν κανίνα τίπυτ,

Φάι κε τμίθ σι ντάμα...
Κλοθ τυ φτιάλμ κε σσκίτι θ'μέσα!
Θέμυ, τι να κάμυ;

. . . .

IV

Λον κυρινσέ θες τυ χαμέλυς,
Θαρίς κε θάθ, ατόσυ θσέλυς.
Τα ντύθια ίφεραν αφτά,
Υσέβνι δο αχτα γυργά.
Γινιάχ κεμάτ θκας θαγυνία,
Πολόμκα εν να θερς νερό
Το χτα μαυρά, θαρίς λαμπθρίζι...
Πες τ'σιγκφία ζίνυς θζέβ,
Σι κόθιν άνεμυς, σσυρίζι,
Δεν φένιτ τιθυτ, θάντυ σθρίζι...
Κε όρυς άγρα ντυβλαέβ.

Μθράνς σσυρίζ, ντυβλέβ κισκίνκα,
Αιδυνά τυ όρυς,

Γιαν τυ τίμα λου τα ζάνια,
Ντρέχνι ϖάγγνι ssόνια.
Κζείν αϖ' ϖέζυ ο λεςνίτζις
Να βεγλικς, θαγμάστιν,
Όκςυ τίϖυτ-ϖα δεν φένιτ,
Υρανός στζυϖάχτιν.
„Ε, ευστά, ντρανύ, μϖρανλέβτυ!
Δεν χάνιτ τυ όρυς!
'Ζ ϖάγυ ϖέζυ... Τις εν ϖαλις;
Αντα τύτυ τν όρα!;
Αϖ καλύ το τεν ατύτυ
Τι άιτς ssυρυμλίζνι,
Ει, Νικίφορ! Βέγλα, βέγλα
Τίγλα τι ασϖρίζνε!"
„Μοςκάλ ίρταν!" „Γιοχ, τι τίνε.
Πίστιωσι σι μένα!"
„Γιόχ, μοςκάλ... τα καρδακύτςκυμ,
Γάκαμ τα χαμένα!"
Χαταλαίκςιν Κατερινα
Τζακ, αρίςκυς, ράνξςιν.

„Πες τυ φτιάλτς κακά βαθέα
Γ' Μοσκοβιτζίνα κάτσιν!
Κε γλήχτα ωες τυν ίωνυτς
Τυν μοσκάλι ζλίζ' τι"
Τζαχ ωετά κε σον ωάι σμά τιν
θελ νατς αγνυρίζ τι.
Πας τυ σσόν ακσωόλτυς πάθιν
Φσόνυσινι τα μάγλατς.
Μόσκαλ έρκυνι γράδα-γράδα,
Όλτιν-ωα ωας τ' άλγα.
„Βαι τ' γραφίμ τυ γυνρσύζινμ!"
Χύγκυιν όσυ ωόρσιν,
Πος να λέις τυν 'γαωιμένυτς
Τυν Ιβάν αγνόρσιν.
„Ακριβόμ, αγαωιμένυμ,
Αιτς ωγά, ωυ ίσνι;"
Κε χαρσσυτ ωάι, ωιάν τ' ζανιν-ωα
Μα λόγο τος τίρσιν.
Ντόκιν τ' άλγυτ αντα, σσωόρις
„Πος σι φιέβς, τι νίζς σι;

Ζερ sι ζμόνsιs ν'Κατερίνα;
Δεν με αγνύριζ-s σι;
Γυ, χαρττassμ σι ντρα αϖisυs,
Βέλλα ϖας τι μένα.
Ζτίκσι τ'άλγυs, Κάτια ίμι,
Γυ αγαϖιμένυs!"
Γος sϖυδάζ με ϖαί, sτα 'τόνα
Το εν όλυ ένα.
„Ζτίκσι τ'άλγυs, μαρδαϖύτσικμ,
'Ενα τνα φιρίθ μένα.
Δεν αγνόρσιsμε ζεφ, Βάνια;
Βέλλα ϖαννμ ίsα!
Ματ-ϖαναιλία! Κάτια ίμε!"
„Дура, отвяжися!
Возмите прочь безумную!"
„Δέμν, τι ανύγν!
Ζάντιμ σι-ϖα μένα τ'δέλσμι,
Λόγο δόυιs κύφυ!"
„Возмите прочь! Что ж вы стали?"
„Λέιs, να ϖάρνι μένα;

Πος τυ φινς αστύ χαμό σι,
Τυ αγαπημένης;
Δαφτύς ν' Κάτια, τις ντα σένα,
Πες μπαχτζά χατνάιβιν—
Δαφτύς ν' Κάτια, αχτα σένα
Τις πεδί υστράισιν;
Γ' αδαρφόμ, τυ καρδακύτσκομ!
Ντάμας μένα άπαρ!
Το γιαλτζάβα σμας θα ίμε...
Γίνα θέλς αγάπα...
Γίνα θέλς... Το θα ζμυνέσυ
Τυ ίτυν καμία,
Οτ κυπέλ χτα σένα ίχα
Άστζιμυ γκιδία...
Κυπελυ... Ντρυπές γο κόμα
Πυλά θα τραβίσυ!
Πέτα μένα, ζμόνα μένα,
Χίπη τυ πεδι-συ!
Δεν πιτάιστυν; Ζσέρνμ ντάμας,
Τυ πεδίτς εν 'πέσυ

Άμα βγάλυτυν, ντρανάστυν"
Κε ντ'ζανκύ 'τι πθέλsιν.
Δάιν απέsν. Τζάλκα γύρsιν
Αν τυν γιότs sτα ssέριατs.
Μsοτζυπλάχκυν, κλινμένυ
Πίπυτ 'το δεν κsέρι.
„Απ· τυ, ά, πυ ίsι; Βέλλα!
Ζsκιν κε δάιν ακάτυ!
Έφχιν τος! Ο, τυ καιμένυνμ!
Πέμκs λίγυs τάτα!..
Βαι τυ νιπίνμ, τι να κάμυ
Ντάμας! Ο, δεγύτsκυνμ!
Μοsκάλικι! τ' αδρεφίτζαμ!
Πάριτ τ' αρφανύτsκυνμ.
Ναμι κζένιτ αχτυ λόγυνμ:
Φκριδέτ τι sas λέγυ:
Απαρέτ κε δυίτυ 'τόνα,–
Γυκόsas τυν μέγα.
Πάρετ τυ... μι τυ πετάρυ
Ρόπα γιαν τυν τάτατ,–

θα πιμέν το αρφανύτσυν
Μέσα-μέσυ στράτα!
Κρίμα έχυ σι γένιδες
Σ' ντυνιά λίγυς τάτα".
Ίπιν άιτς κι ξαχνιφτά τι
Έβαλιντυ κάτυ.
"Πέμνι σι χαντράι τυν τάτας,
Το καρδιάμ πόθιν."
Δάιν ξαφτίτς, τυ μικρότς αφίκιν
Ας αφτό τυν τόπυ.
Κλέι τ' αρίζιν... Μοσκάλ πάγνι,
Δεν βεγλίζνι πάνυτ,
Λίγυ στέρα ο λεσνίτζις
Ίκσιν τυ μανικράιμυτ.

Χαταλέβ κι πάι ακσπόλτυς,
Κάτια ντα μυρλόγια:
Τυν Ιβάν πηλί καταρίς,
Λέι φαρμάτια λόγια.
Ράντσιν κζέιν στυ σίρτ απάνυ

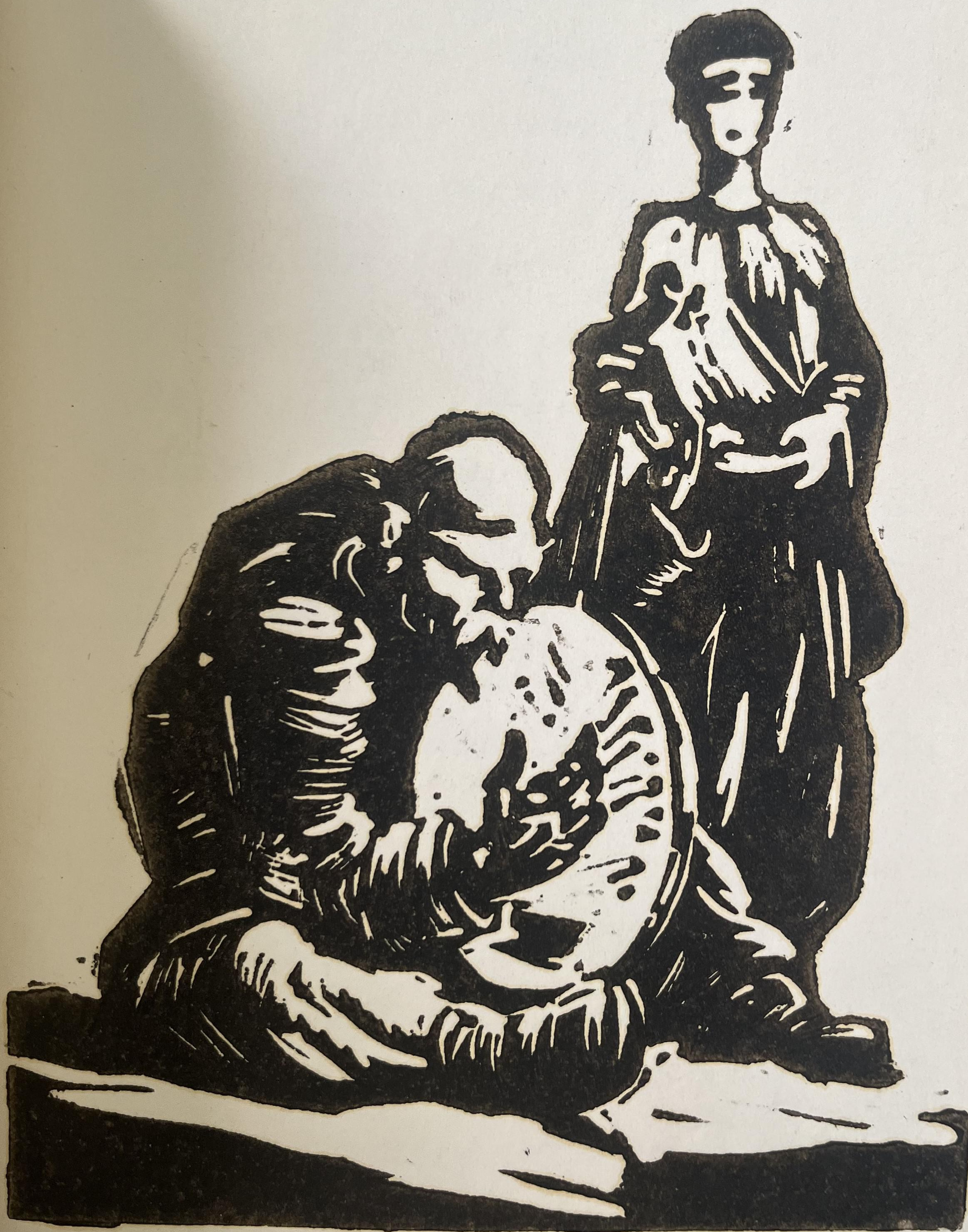
Ντράνσιν, κυντοστάθιν,
Στυ τινιάχ γκυρύχ χυλτάισιν,
Μέσα-μέσυ στάθιν.
„Ο, θεγύτσκυμ, άσθαρ ν'σσsiμ-σι
Γ'σάρκαμ άντα μία!"
'Ισθεν άιτς κε ράντσιν σθέσυ,
Δάιν σθκας μσθαγυνία.

Μαβρυφρίδα Κατερίνα,
'Ιβρεν τυ χατράιβιν.
Φίσεν άνεμυς, τα τζίριατς
'Αλυ δεν μσθιλνάιβαν
Το τιέν άνιμυς, τα ντύσθια
Τυ τσακόν, νταλλέβτα:
Το τιέν σθίκρα αργύδυν
Μάνας ντα σχυρέφκιτ:
Λίγυς μάνα τα σθιμένι,
Αρφανά τεν κόμα,
Τιτς σθιμέντς τι να ανκεσθσνι-
'Ενα τζάραν χόμα.

Άτχυ ιοζμυς τ' αρφανύτσιυ,
Ν γιάσνι ιαμία.
Πας μυρμόρ ιυνόν τα δάιριστ
Ναωέχιιτ ιαρδίατ.
Μα αφτός τι έss στυ ζίμιυτ,
Να ανιέωθε, ιυρμένυς;
Πις τυν τάτατ δεν τυν ιμέρι
Ντ' μάνατ ωιταγμένυς;
Τι δα έss τος να ανιέωσι;
δα τυν ζμίιs τις λόγο;
Πες τα στράτες ωιταγμένυς
Πες ν' ιαρδίατ φλόγα...
Πάνsιι ωρόσοωυ ιε μάτια
Δόιαντυν ιε δάβαν...
Τι τα χράστιν τος, ιυρμένυς,
Έμωρυ μέρα s ιάγαν!

V

Δάινιν ιόμωζαρs αστυ Κίεβ
Να ωαρ 'νάσα ιάτσιν.

Τα τυβράιδατ τις τα ϖράτζιν,
Τος ϖα ζερ γανάχτsιν.
Το τυ κίϖιν sματ κϖλόθιν,
Πεφτ χαρssύ sτυν ίλιν,
Ατό τν' όρα γέρυς κόμϖζαρς
Πsαλνίssυκιν, κατ ίλιν.
Τις ϖερνά κε ϖάι αϖ sμάτιν
Δεν 'φίντς λίγυς βίτιν
Κανίs μϖυϖλιυ, τα κυρίτζα,
Sτυ ϖιβίτς καϖίτια.
Κε θαλμάssυνι τα κυρίτζα,
Βέγλιζνι ατόνα:
„Μάνατ δόικιν τυν μυρφιάδεs—
Βαχτ δεν δόικιν μόνυ!"

Πάι sτυ Κιέβ φαετόνι,
Πάι δεν sον ακάτυ.
Πέsυ κάθνι sυρμϖατζζάβα,
Sυρμϖατζζίs ντα μυράτιν.
Ντζζυνυχλαίsιν sμα sτυs ζίτυs,

Πυχνυβόjκsιν, στάδιν.
Κάμνι εsερ. Ντρέss σμά-τιν Βάνιας,
Τzαχ, αρίsκυs, ωστάδιν.
Συρμωατzzαβα δύν καωίτια
Τυν Ιβάν, θαγμάssκιτ.
Συρμωατzzιs τυν γιότ αγνόρsιν,
Άμα ίτz δεν νιάssκιτ.
Τοs αγνόρsιντυν χτα μάτιατ,
Αχτα μάβρατ φρίδα.
Να τυν ωαρ δεν θέj τοs ντάματ
Μέτρα δεν τον ίδεν.
„Τι εν τ'όνομας, ωεδί-μυ;"–
Ρότsιν συρμωατzzάβα.
„Βάνιας ίμε!" τυ φαιτόνι
Πυχνυβόjκsιν, δάβαν...
Μέτριsαν τυ ζίτsαν δι-τιν
Καδιτά, ακάτυ,
Έβαjαν σταβρό κε κιοθαν,
Δάβαν ωαj λον στράτα.

1838. Σ-Πετερμπύργ.

" "
"

Τι άιτς κυρμόμ βάρνεν;
Παλέστ χάσα τν' ίγια-μ,
Τι άιτς κλέι καρδίαμ.
Χλιζ ωαραλλί,
Γιάντυ μικρο ζαμωύνκυ,
Τυ βαρί-μ καρδία,
Τι ιρέβς καιμένυ;
Τυ τις άιτς ωυνί;
Να φάις σι ιρέβις,
γιόχσαμ να κεμάσε;
Κεμίθ σι καρδίαμ,
Άλυ μι γνεφάς!
Κόζμυς ας λισσάσυν...
Σι να μι τσ' τραβας
Τ' αρφανόμ καρδία,
Φσαλ καλά τα μάτιας!

13 τυ Νοεμβρι 1844 Σ. Π. Μω.

Βιςιάτ

1 Αν ϖυθάνυ- ςιυνςέτμε
Πας τ' υμϖά ϖεδία,
Πες τυ τζολ ϖλατί με ίσυ,
Πες τυ Vυρανία.
2 Ας ντρανύ ϖλατέα ζάνια
Κε ας ςον ςτα φτία-μ
Αχ Ντνεϖρό τα τιόρμα γιάρια
Τ' φοβερότ' λαλία!

3 Στο γιαλό αχ τ' Vυρανία
Ντυssμανί τυ γιέμα
Το Ντνεϖρό ντα ϖερ με ϖαίτυ,
Να ντρανάτ τοτ μένα,
Το να ςινύμε, να ϖετάσυ,
Στον θεγό να ςόνυ,
Πρυstζενύτυν 'τοτ... μα τόρα
Το δεν μεέρυ τόνα.

Σικοσέτμε, σικοθέτε,
Σικοθέτ απάνο.
Φυρτισέτε πες το γιέμα-τ'
Γ' άτχο τον ντυssμάνο!
Κε ατότες, αντα sτέκετ
Ντυκυssί το φλόγα,
Μι ζμονάτ να με ανκέβιτ
Με τ' καλό το λόγο!

25 τυ Δεκεβρι 1845
Στο Περεγιασλαβ.

Ντζζαντύ
(απόσπασμα)

Στυρυτιρί, χαρσσυ στ' Αι-Μιόλα,
Απάνυτιν σσικζμένα όλα,
Κανά κερό, βραδί ζαμάν
Ντζζονάισαν, κότζεβαν τσινκάν
Αντα τραγόιδα, γιόχσαμ πστάθαν,
'Τι δάβαν, δάβαν, στέρα στάθαν,
'Χ Μπεντέρσκι τ' στράτα ασ τ' αβλάχ
Σσατρά 'τι τράβσαν, σμα ντζζάχ-
Φυτιά ντόκαν, λόρια κάτσαν.
Ίς κρέας πσκν, ζιστύτσκυ δάκ
Κε άλυς άιτς. Ατίτυ καζάκ
Φτιρτάρ-πα ίτανε καμία...
Μακρά 'χτυ τζόλ δο σον λαλία,
θαρίς, κε έρκιτ χτ' αραβόνις
Αντα τραγόιδα κυρασέα.
„Πες κενύριυ σπίτι,

53

Έωισαν γνίχτα,
Νίφ τιν ρυματιάχτιν:
Οτ τάτατς κρεμάχτιν,
Πιδιρότς Χυρίστιν,
Πιδιράτς τραλίστιν..."

Τσινκάν κριφά χαμνυλύνε,
„Πυ βρέθαν κόζμυς δο ωρατύνε,
Τι ωρέωνα ίννε χτα μαυρά,
Αχτυ Ντνεστρό. Σστζαδέβ κατ, ντρά!"
Τι νταυσσλάισαν, ράντσαν σιόθαν,
Το τν' όρα σματιν φανερόθιν
Τι τραγυδάνσα. Βάι, ανάμ!
Σσκιζμένσα, γιαν τυ φίλυ τρέμιτ,
Παραλαλί, δεν μιάζ ισάν,
Τα μωδάρατς κε τασσέρατς γέμα
Τσιρτκίρυσαν, ρέγνι. Τσαγδιζμένα,
Τωλόθαν οσ τα μέσατς τζαχ,
Τα ωλέχτρισις ωλέσυ 'ντυ χαμγάχ.
Κατλιγυ στάδιν, κάτκιν σπέρα,

Σμας στυ ντζζάχ κε χλέν τα σσέρατς
Τι θας τ' φυτία. „Τεκμίλ μσός,
Ραβυνιάστιν αρφανός!" —
Παραλάλνιν λίγυς άκρα,
Χαχανίσσκεντυνε άγρα.
Χαρσσύτς βεγλίκσιτ, τις εν'τι;
Τι ινε μάναμ, αδαρφίμ,
Δικόμ Ντζζαντυ 'τι εν, στυ κσέριτ!

<u>Τσινκάν</u>

Σι θύχδι έρκις, κυρασέα;

<u>Ντζζαντυ.</u>

Τις γο;

(τραγυδά)

„Αντα ίμνε κυρασέα,
Μένα φιλανάν γαλτέα.
Τόρα έρασα γο χάδα
Αν με φίλσαν γο δα χάρα."

<u>Τσινκανυς</u>

Ντρανύ, καλό σι εσσ-ς νυχό,
Να ίβρα τίτυν κανά γό,

Ντ' αριδία ντάμα...

Ντζζαντύ

Τραγυδύ γο,
Ριόχςαμ κάθυμ, για ωρατύ γο,
Τραγυδύ γο, τραγυδύ γο,
Καμία ζντίχανα καλά.
Μα όλα ζμόνσατα ατόρα.

Τσίνκανυς

Πυ ίσνε σι βαχτσίζυν όρα;

Ντζζαντύ.

Πις γο; για σι;
(ωυσσωυρίζ)
Τυν ίωνυτ χάνς,
Ντρανάς! Σμαμ, κυνταλέφκιτ ωανς!
Γ' φυτία βζυν, γενίδεν φένκυς,
Πες κυρινσέ ωρατύν τα λίυς...
(χαχανίστιν)
Αστ' αραβόνις ίμνε, μέδσα,
Μα ωεμνιν νίφσα κυμωυμένσα.
Το έχντυ ωαν τυ χαμωαιάτ

Σ κυρτσί τα δάκρις κυντυμένα.
Ας τ'άλυ τ' νίφ γο ζπδάζυ πάλ,
Να τιν φυριάζυ. Λίγυς μένα
Δεν βγάλυν σάβανυ στυ φτιάλ.

Τσινκάν

Σι πέμενι ντάμα-μας, κυφμένσα,
Στι μας τυ ζίσμυ εν λαφρό.

Ντζζαντύ.

Μπαλάιδα έσσιτ σις;

Τσινκάν.

Γιοχ, τιέχυμ.

Ντζζαντύ

Σις τίνα βάλιτ να τμιθί;
Σις τινα κνίζετ τυ βραδί;
Ας τίνα βάλετε σταυρό
Ντα πέφτιτ σις, για τυν πιρνό
Ντα σκύσιτς πάνυ; Οχ, μπαλάιδα,
Οχ, μπαλάιδα, σις μπαλάιδα,
Πες καρδιάμ σις ιράιδα,
Πυ πάλυ γο, ατά-πα ντάμαμ,

Τα θα με βάλνε ωεσ τυ τζχύρ...

Τσινιάν.

Μι ιλέις, ας έχις σι σαμωύρ,
Ναμί ννιζ-ς ιαταβαθεα.

Ντζζαντύ.

Αν θελς ας τ'γύλας βαλ θυλεά...

Ντζζαντύ φυριόθιν ωεσ τα δάυρις,
Τσινιάν ωα βέλγζαν λίγυς άυρα,
Κε αιτς-ωα τμίθαν ιαθιτά.
Ντζζαντύ δεν τμάτ, ωεσ τα σαχτάρια,
Πι τσύχλιωσιν δαφτύτς τα ωδάρια
Κε τίντζιια ιάθεντυν. Κριφά
Χτυ σιρτ αωίσυ φένιιυς σιόθιν,
Θαρίς ιε βέλιισιν ωας τ' σσατρά
Κε στ' σινιφία σεέρα μλόθιν.

Σέντνεβ 1847
Νίζζνι Νόβγοροντ - 1858.

" "
"

Οι δαφτίμ, μαναχίμ
Το ωθέραζν τα χρόνιαμ,
Ζμόνσεν μένα θεός,
Το ντινίζ ωθες τα ωθόνια.
Μόνυ δόυεν με τος
Μάβρα μάτια νε φρίδα,
Αχτα δάυρις νυρέ,—
Πύγια τίωυς ωα τίδαν.
Αδαρφί τίχα γο,
Αιτς νε τίχα ωα γάνις,
Το μεγάλνα ας νεένς
Πες τα ωίυρες νε γάνις!
Αγιαχτάσσυμ ωυ εν;
Για ωυ ίννε τα σόιαμ;
Μαναχίμ... Γιέν νανίς
Να με χλιάν αν τα λόιατ!

—

(Στο νασέματ 1847)

" "

"

Σμας sϖτ νsεε μϖαχτζά φιssνέας,
Ντυβjέε μιjίss ϖας τα δέντρα.
Ντ'αjέτρια έρυκνε χυριάτ,
Τραγοίδα 'κύssκνε κυρασέας,
Τα μάνις τμάζυνε φαιμάτ.

Ν'ταιφά βραδνέssυ τροί sμα sϖίτιν,
Βραδίς τα άsτρες φανιρόν.
Στυ μωδάρ εν κορ τιν, τι ϖτιυνόν
Κε μάνατς..., κjόssκιτ κατ να ϖι τι,
Μα ϖατζαρίζ τιν τυ αιδόν.

Στα ρύχα μάνα, ϖεsτ' ν'αβjί τιν
Τα μυρά, τα μυύτsκα ϖssίρsιν τμάζ:
Δαφτιτς sμα εϖιsιν, νιsτάζ.
Γιντζjίχ ϖαντύ, τεκ τα κυρίτζα
Κε τυ αιδόνι δεν sυϖάζ.

(Στο καζεμάτ 1847.)

” ”

”

Τι χjένμι jjινς ς κεινιτία,
Ας ςϖιτ το έτζ-ζιν τιέσς τζαρά.
Το τίδα τίϖυς-ϖα χαρά
Κε ιτυ ναμjίδυνμ τ' Υυρανία:
Αιι' δεν ςάινβεν με κανίς
Τ' αγάϖ γο ίχατυ λιμϖεία,
Το βάjισσκα τεκ' μιτανία
Κε ϖανς κατάρυνα, μϖασσ-σjζς.
Το άνκεβα τα ϖεραζμένα
Κε ντόκιν ας τυ νυμ αφτό,
Ατότ ντα χάςαν τυν Χριστό,
Τ'ίθα έρχιν τόρα ϖα κυρμένος!
Το τιέχυ μϖδίνα ϖα σσινγjίχ,
Κε ϖρέϖνα, τ'ίθα χαρύ καμία,
Φυριθέτ, τυ ζίςμυ σ'κσινιτία
Χτυ κόμας τιέσς το αγαjίχ.
Το θέjυ άjυ... Ντα ϖυθένυ
Να μι με κάμυνε αφτί—

Χοριάτ, ταμϖύτ χτυ κσίλυ κσένυ,
Ἐ με φέρι άνεμος ϖ'ατι,
Σμα 'χτυ Ντνεϖρό τυ αγιαςμένυ,
Κατλίγυ χόμα, αν μϖυρι
Κε άλυ τίϖυς-ϖα... Μαντέβυ...
Το δέλυ άιτς.... Τι να μαντέϖς...
Κε τυυ δέγο-ϖα νατυυ ντγιέϖς,
Ντα τ'δα νιστί μις τυ ςρέβυμ!

(Ορςκα κρεϖοςτ 1847.)

" "

"

Δαφτόμ θαγμάssuκυμ κε κυνίζυ:
Μωρέ, τι να καμς κε να δίs φός;
Τον κόζμυ, τ' ωssís να καταρούs;
Τι ωρέω! Μα τίjαγα να ζίευ;
Αι κηνιτιά γο βαχτsιj-s
Κε μαντριζμένος χόρια ις;
Τα ωχάβιαμ, γιόχsαμ, να τsναιsύ;
Μα ζερ τsναεβsτα; τι ωυρίs!
Στυ τsναίβυ ζερ ατίτκα ωχάβια
Κυβάj χτυ sίδερυ ταωτάιβαν;
Χαμός, μωjιά sτι μαs καιμένs!
Μιs αρφανί κε μαντριζμέυ
Σμα sτυ Υράj, s'τjυjί μιντάνια!

(Ορsκα κρεωοsτ 1847.)

„ „
„

Τα κίματα τμύννε, θιλού κρανός-θα
Κε λον τ'γιαλά αδό, ακι,
Δαλέφκι φίλα χαμιssί,
θαρίs κε μέθsαν. Ο, θεόs-μυ!
Πυλά λο τιάλυ κυτυρύ,
Πεs τυ ακλιδίτυ ν'τυρμύ,
Δμα sτυ λιαλό τυ θιταγμένυ,
Το θα μανίζυ αίτs καμένυς;
Συθάς, αλλά θαρίs ζυτανό
Τυ χυρταρίτs τζυλί κσερό,
Γ'αsλίτ να θι το μένα τ'θέλ,
Μα να ρυτίs-s κανίνα τιέν.

(Kos-Αραλ 1848)

” ” ”

Μαυρά, ας κσένς μεγάλνα γο
Κε α τζαλιύ ας κσενιτία,
Κε μία-μία μαναχό'μ
Νύνιζυ: ο θεός, χανία,
Τος άλυ τιεśς γιαν τυ Ντνεωρό
Κε γιαν τ' μυρφύλαμ τ' Υυρανία..
Ντρανύ - αυί ίνε καλό
Πύ τίμας μις. Το ίτυυ μία,
Το ίρτεν ρaσt να έρτυ δο,
Να κατιβένυ στ' Υυρανία
Στ' αγαπημένυμ το χοριό...
Αυί, συ μάναμ ντ' λαλassία
Εφταιν με σάχκα λαζαρίτς,
Υλνίχτα θα δεν σθεταιν τ' βλιάτς,
Να χαζανέως ας τυ τιερίτς,
Σταυρό, σιχτά, χασιβετλίδια,
Τι βάλissuιν να εν βαχτλίδιυ

Γνιόμ τ'γραφί... Καλό κι μάνα
Σχωρέφτις, δαις στα το ν ντυνιά
Αντένας, θα κατάρυνις πυγά
Σι τυν θέρο' s γινς ζίσμυ-γάνα.
Πυσύρκα εν τα δλις ακί,
'Χτυν πάτυ μάβρυ κε νιστκί
Πρατύνε κόσμυς. Τα μπαχτζάιδα
Κσερόθαν, χάθαν. Ας τάβλάχ,
Πυ ίταν σπίτια εν χαχράιδα,
Χυρτάρ γινμόθιν τυ τινιάχ.
Α τ'χόρα όλυ-πα υράισιν,
θαρίς, κε κόσμυς αχμαχλάισαν-
Φυλβίδ ας πανίστζινα πρατύν
Κε τα μικρά-τιν συρματύν!

. . . .

Καρδιάμ πόνσιν, αντυ κλέι,
Φο γίρσα πάλι s κσενιτία.

Το s'ένα χόρα μόνυ κιεν;
Παντύ στ' ναμλίδικυμ τ' Υκρανία

Τυν κόζμυν έχνι-τυς βζιγμέν,
Παν αναχόρταστ... Χάθαν! χάθαν!
Ναμλίδυν κόζμυς θες τυ ζγό,
Νιφέλιτ θαν λίγυς θεγό, —
Τι θλύss-s, χυρsύτsια-τιν τ'αδρέφια
Πλυν τυ βρατί-τιν τυ στερνό!...

Βαρί, βαρί εν s κsενιτία,
Φλιυρίτσια χρόνια να θεράs-s!
Βαρί εν τιάλυ στ' Υκρανία:
Να ζίs-s, να κλάψs κι να sυθάs-s!

Αν τ'δα να δίς ταέν τα ζιέτια,
θα νίζ-s θαντύ εν μθιριτέτια,
Εν ζίsμυ ssένυκυ κι λαφρό,
Μέsα sτα τζζάθια τυ Ντνέπρο,
θαρίs, κι τέκνυ θεs τυ γάλα.
Το άδρέφκιτ, μεγαλέφκιτ
Πεs όλν τ' Υκρανία
Λον τ' γιαγαίδατ-θα χλιυρίζνε

Κυτιυρήγις χόρις.
Κε στα χόρις, ας τα σσένια
Κόζμυς θα σσινυγαέβνι.
Μωέλτιμ άιτς θα το θα ίτυν,
Άμα ντ' θα να ίταν
Πάν, υγυρσύζ αστ' Υυρανία!
. . . .

(Kos-Αραλ 1848)

" "
"

Πανίτζ, ντυ ίκυσεριτε κις,
Πυ κόζμυς κλέγνι 'ω ινιδίς,
Ελιέγις 'τοτ τ' θα ιζυιλάιβιτ
Κε τυν θεγό-ωα τ' θα μαχτάιβιτ,
Γ' θα σσέρνικιτς οτ κλέγυμ μις!
Σττυτί κεμόνυ δεν γριυύτυ,
Παράδυς εν τυ σωιτ μετρύντυ
Ατό ς μωαχτζα. (Ατι Αιι, ατατ, μωαjα γυργα,)
Το δάικρις κόννυσα ωιγά.
Γα ωρόταμ δαικρις! Το ννυίζυ,
Ζερ εσς θεγός αγύ κε ζίφτ,
'Σ αφτό τυ σωίτι ναμί ζί;
Παράδυς εν 'τι μυρμυρίζυν!

Παράδυς τιέν, μετρυ ικύτσκα,
Αφτό τυ σωιτ ωεστα δεντρύτσκα,
Σμα σσυ τινιάχ. Πικρό κερό

Vετράισιν μάναμ μένα 'δό.
'Τι μένα κύνζιν, λίγυς άκρα.
Δαφτύτς τα ϖίκρις αντα δάκρις
Ντυ μκρότς τα βγάλισσκιν. Σ' μϖαχτζά,
Σ' αφτό τυ ςϖιτ ϖες τα δέντρα
Το ιδα ζιέτια. Τόςυ δλία,
Βαρί, ανύνιςτυ. Καμία
Να βάλς σταβρό-ϖα τιεν κερός.
Μανίτσαμ-μάνα τίδιν φός,
Χτα κυσικλίχια τι νταγλέφτιν,
Χτα χρόνιατς έμϖρυ τι σχυρέφτιν.
Κε τάταμ ϖέμνιν αντα μκρά
(Μις ίμνας ολ, τζυϖλάχ, μϖαλάιδα)
Τος δεν νταγιάνιϖσιν τα χάιδα
Σχυρέφτιν σ ϖανίστζινα. Κε μις,
Νταγλέφταμ δάβαμι ις, ίς
Γιαν τα ϖινκύς. Το ας τυ σκόλιν
Τα μκρα κυβάλνατα νερό.
Τα γάκισμ σ ϖανίστζινα χατνάιβαν,
Στυ σαλντατλίχ ος να με δάιναν!

Τα τζάτζισμ! τζάτζισμ! σις καιμέν,
Τακάμ τα πλίτζα τα χυρσούτσκα!
Σ' ντυνιά σκυτί κεμόνυ ζιτ;
Ας κσενς τυ ζίσμυσας πθεράζιτ,
Ας κσενς σις άιτς πα θα γεράσιτ,
Σις, μπαρσσιμέν θα σχυρέφτιτ!

Το τζαχ φυβγύμε ντα ανκέβυ
Σμα σκυ τινιάχ τυ σπιτ τυ 'σπριζ!
Ατίτκα άστζιμα δυγιές,
Ο, θέμυ, κάμυμ, φκρίθ τα λόγιαμ:
Δαφτι-μας πίσα βράζυμ μις
Κε πεσύ τιέγυμ π' ινεθιές,
'Χτα σένα φλάγυμ καλυζόια!

. . . .

Σι μπεγίτιμ, θέμυ, Χτα πσιγά
Κε αντι μας-πα χαχανίσσκις,
Κε, πρέπνα, ν' παίνς-πα παργυρίσσκις
Τι να μας κάμιτ. Μία, στα!
Ντρανάς χλιυρίζνε τα δεντρά,

Κε όβα, 'τί, κατλίγυ ϖίσυ,
Σιαν τυ ϖανί ασϖρίζ τινιάχ
Κε τα ντεϊς αλίχσαν τζαχ
Πας τυ νερό κε λύσσινε ϖέσυ
Ατόσυ τίντζκα... Τι ντρανάς;
Παράδυς γιούχσαμ τυ μετράς;
Σι στα κε ρότα, τοτ μαθένστυ!
Θεό!! μυς χράσσκιντυν ϖυγά
Να σι μαχταίβαμ λίγυς άυρα,
Στα δλίς, στακάς, στα θαγμαστκά!!
Δεν κσσάστυ σι! Παντύ-ϖα δάκρις,
Κυνόννι κόσμυς ακριβά
Χτυ άτχυ ζίσμυ. Τεχ, δυγμένυ,
Πιεν τίϖυς-ϖα αϖ κρανύ...
Χτυν κόσμυ, 'χ σόλς καταρυμένυς
Σι άρταχ ίσι, γο ντρανύ!

(Ορευμϖυργ 1850.)

Όριμα.

Ας πάνστζινα χυράφ 'τι θίρζεν,
Γαναχτιζμένσα, ένα τνα
Σμα στα δεμάτια γιλυθυγίρσεν,
Δαιν να βζαλίς τον γιο-τς Γιυβάν.
Γιο-τς βγάλισσκιν νταύσς κισκίνυν
Πες τυ στζαδίτς πκαχ τυ δεμάτ.
Απάνυτς πιρέντυ τυ νίπιυ,
Να τυ βζαλίς κε ατί σμα,
Άιτς καδιτά τι δάιν στυν ίωνυ
Κε ρυματιάχτιν: γιο-τς Γιυβάνς,
Εν νικοτίρς μπασσχαριμένυς,
Ο λέφτερος κε παντριμένος.
Κε τυν πομέστζιυ-τυν ντυσσμάνυ
Δεν εσσ ατόρα τος απάνυτ:
Δαφτύτ χοράφ θερίζ κε πάι,
Γα μυράτ-πα φέρνι-τυν να φάι...

...Κυρμένσα μάνα χαχανίστιν...
Κσεωάχτιν, γνέψσιν... ωιταβρίστιν...
Βιγλίζ ωας το μικρότς ωικρά
Στερ' κάτυ βάλτυ σαχνεφτά,
Γιρίζ στυν τόωυτς να θερίζ τι,
Τεκ λανοβοίς μι τιν ντρανά.

(13 τυ Ιγι 1858
Σ-Πετερμωυργ)

Περιεχομένα.

Зміст

Перелік ілюстрацій.

90

Тарас Григорьевич Шевченко

Кобзарь

избранные сочинения

(на греческом языке)

Составитель Л. Кирьяков

Редактор А. Шапурма

Рукопись Л. Кирьякова

---

1. Кирьяков Леонид Нестерович —
г. Жданов, пос. Приморское,
ул. Октябрьская № 27б

2. Шапурма Антон Амвросиевич —
г. Жданов, 13 ул. Пирогова № 8.